

De Harkwesp. — Uw mededeeling omtrent Bembex bracht mij er toe een plaats op te zoeken, waar deze wesp in Aug. 1915 in groote getale voorkwam en waar ik haar omstreeks 1920 ook nog heb waargenomen, nl. tegen de hellingen van duintjes tusschen Oud-Naarden en Huizen. Hoewel de plaatselijke toestand in het geheel niet veranderd was, *ontbraken de nesten thans geheel*. Uw waarneming, die op het verdwijnen van deze merkwaardige wesp wijzen, worden dus door de mijne bevestigd.

Amsterdam, 13 Aug. '24.

M. PINKHOF.

Het Friesch Natuurhistorisch Museum. — Deze stichting is thans ook onder weg en wij hopen, dat het haar even goed moge gaan als Natura Docet in Denekamp. De Vereeniging werd opgericht op 19 Maart 1923, aanvankelijk met 40 leden, welk aantal bij het einde van het eerste Vereenigingsjaar was gestegen tot 103. De kern van de verzamelingen wordt gevormd door de particuliere verzameling van den heer G. BOSCH. Van verschillende zijden kwamen geschenken in, voornamelijk opgezette vogels, vogelhuiden en eieren, wat in zoo'n eierzoekeerland dan ook wel te verwachten was. Intusschen hopen wij, dat de Friezen in hun Museum ook eens spoedig voor den dag komen met hun rijke insectenwereld. De heer VAN DER LIJN schonk een mooie verzameling keien en ook werd een begin gemaakt met een Friesch herbarium. Doch het allernoodzakelijkste ontbreekt; de Vereeniging kan nog niet beschikken over voldoende localiteiten en kasten om haar eigendommen te bergen en ten toon te stellen. Er is een kansje dat dit echter ook in orde zal komen als ik tenminste de volgende zinsnede uit het verslag goed begrijp: „Ten aanzien van de localiteitskwestie zij nog vermeld, dat aan den Raad der gemeente Leeuwarden geadresseerd werd tot afstand (gratis) van een ruimte groot genoeg en geschikt voor expositielokaal. Dit adres werd aan Burgemeester en Wethouders in handen gesteld, die dit nog niet uitbrachten omdat blijkens informatie, zij willen trachten iets voor ons te doen en thans geen kans zien, om met een voorstel voor den dag te komen.”

Mij dunkt, alles kon nog wel wat vlotter. De Friezen zijn terecht trotsch op zichzelf en op hun eigen land. Het groote Friesch Museum bevat kostbare schatten uit het verleden en getuigt op velerlei wijze van de offervaardigheid van Friezen van allerlei slag. Dit mag ons zeker de hoop doen koesteren dat ook voor een Friesch Natuurhistorisch Museum spoedig de noodige middelen bijeengebracht zullen worden. En wie van de overige Nederlanders daar een handje bij wil helpen doet zeker een goed werk. Voor de zeilers ligt Leeuwarden wel een klein beetje opzij, maar ze weten het toch wel te vinden. De Secretaris der Vereeniging is de heer G. BOSCH te Leeuwarden.

T.

De Zeewatermieren op Ameland. — Van 4 tot 11 Juli was ik in pension te Nes op Ameland. Het doel van mijn verblijf aldaar, was nader kennis te maken met de rijke vogelwereld onzer Waddeneilanden. Ik zwierf dan ook alle dagen rond langs het Noordzeestrand, in het mooie, soms woeste duinlandschap, in de dennenboschjes of in de lage weiden langs den Waddenkant. Juist aan den Waddenkant, die het minst door de badgasten wordt bezocht, deed ik de meeste ontdekkingen. Daar zag ik in slinken en putten de mooie berg-eenden met tal van kiekens; daar maakte ik voor het eerst in Friesland kennis met de nachtzwaluw of geitenmelker. Een paartje zat op een rasterwerk in den zonneschijn en was waarschijnlijk in slaap gevallen. Ik kon ze tenminste tot op geringen afstand naderen en ze op mijn gemak bekijken. Om minder in het oog te vallen zaten ze plat op en in de lengte van het latwerk.

Teruggekeerd van zoo'n wandeling kwam het gesprek op de talrijke mierenhoopen in die lage landen. De hôtehouder, de heer Hofker, vertelde mij verschillende bijzonderheden van die nesten, die jaarlijks een keer of zes en soms geruimen tijd onder zeewater staan. In sommige lage gedeelten zijn die hoopen zoo talrijk, dat het land voor hooioogst ongeschikt is en het dus alleen geweid kan worden. De grasgroei is slecht en de huurwaarde daaraan evenredig. De waard overhandigde mij een entomologisch bericht no. 106, deel V van 1 Maart 1919 en daarin las ik voor het eerst iets van die „zeewatermieren” van Ameland in een artikel van H. Schmitz & S. J. van Sittard. Mijne belangstelling was opgewekt en de heer Hofker bracht mij naar een stukje weide van zijn grootvader, waar ik gerust die hoopen mocht onderzoeken. Dit kampje land, ongeveer 20 Are groot, was voor drie